

Richard Wagner:

Gralfortællingen af Op. „Lohengrin“.

I fjærne Land ved Paradisets Strande
ser man en prægtig Borg med gyldne Spir,
saa herligt Sted er ej paa Jordens Lande,
men Templet er dog Borgens største Sir.
En gylden Skaal, som Gud gav Underkraften,
forvares der i Helligdommens Fred;
den bar til Jord hin stille Nadveraften
en Engel, sendt af Gud fra Himlen ned;
hvert Aar en Due svæver ned til Jorden,
da faar fornyet Kraft den gyldne Skaal.
Dens Navn er Gral, — den har en Ridderorden,
som staar ved Templet Vagt til Kamp beredt
Den Helt, som aldrig Troens Vej forlader,
ham skænker Gral en overjordisk Magt,
ej Ild og Sværd, ej Vold og List ham skader,
i Farens Stund en Engel holder Vagt.
Maa han for Ret og Dyd i Skranken træde
og sendes han af Gral paa Ærens Vej,
er denne med sin Kraft hos ham til Stede,
naar som dens Ridder blot han kendes ej.
Og Gral i sig al hellig Glans forener —
end har ej noget Øje skuet den —
men Ridderen maa skjule, hvem han tjener,
thi kendes han, da gaar hans Vej didhen.
Nu hør: Jeg kom fra Helligdommens Trone,
hos Gral der er mit Hjem, min Fødestavn,
den tapre Parsifal bærer dens Krone,
hans Søn er jeg — og Lohengrin mit Navn.
